

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **D. A.**
nar. X., st. přísl. X.
adresa pro doručování v ČR: X.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2020, č. j. OAM-135/ZA-ZA11-ZA21-2020,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že se zamítá jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobci se nepodařilo prokázat, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu, protože má naopak možnost v případě jakýchkoliv problémů v zemi původu využít ochrany kompetentních orgánů vlasti. Podle žalovaného došlo k naplnění podmínek uvedených v § 16 zákona odst. 2 zákona o azylu, protože byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce ve včas podané žalobě uvedl jako důvod podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany problémy s bratrancem své bývalé družky, který je napojen na podsvětí a žalobci v zemi původu vyhrožoval zabitím, dokonce po něm jednou vystřelil.
4. Žalobce dále uvedl, že byl v předcházejícím správním řízení zkrácen na svých právech, protože správní rozhodnutí napadá v celém rozsahu. Domněnka, podle které je určitá země označena jako bezpečná země původu, je vyvratitelná, protože je třeba v jednotlivých případech zkoumat, zda i ve vztahu k dotyčnému žadateli lze mít zemi za bezpečnou. Podle žalobce však v jeho popřípadě nelze považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu, a proto žalovaný vydaným rozhodnutím pochybil, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou. Žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, protože nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zamítavý výrok rozhodnutí proto nemá dostatečnou oporu ve správním spise. Žalovaný nepracuje prakticky s žádnými informacemi o zemi původu žalobce. Jediným podkladem, který použil, bylo Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019. Z této zprávy pak odkazuje na zcela obecné informace, které nesouvisí s důvody žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Uvedená zpráva byla navíc vypracovaná žalovaným a byla vytvořena pro účely zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí, nikoliv pro účely individuálního posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Proto jde o zprávu neobjektivní a nedostatečnou. Zpráva totiž nezohledňuje individuální důvody žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
5. Je sice pravdou, že v rámci řízení o mezinárodní ochraně leží větší část důkazního břemene na samém žadateli, jenž pochází z bezpečné země (k tomu NSS konstatoval v rozsudku ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. 5 Azs 66/2008, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu), avšak podle žalobce to neznamená, že celé důkazní břemeno se kompletně přesunulo na žadatele, a že žalovaný mohl prakticky rezignovat na shromáždění aktuálních informací o zemi původu žadatele. Povinnost zjistit stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, totiž nese správní orgán ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
6. Žalobce unesl svou část důkazního břemene tím, že poskytl žalovanému věrohodnou výpověď. Věrohodnost této výpovědi žalovaný nijak nepochybnil. Žalobce má za to, že ve správním řízení uvedl skutečnosti, které mohou být relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný se měl s těmito tvrzeními řádně vypořádat. To však neudělal a pouze poukázal na to, že žalobce měl možnost v zemi původu vyhledat příslušnou ochranu.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí podle žalobce chybí skutkové závěry o tom, zda by se právům žalobce v jeho konkrétním případě mohlo dostat efektivní ochrany ze strany příslušných státních orgánů. Z rozhodnutí není zřejmé, že by se žalovaný touto otázkou blíže zabýval. Zde žalobce odkázal např. na rozsudek NSS sp. zn. 6 Azs 74/2009-51 (dle kterého mohou nastat situace, kdy není možné nebo účelné trvat na předchozím pokusu žadatele o mezinárodní ochranu usilovat o ochranu v zemi původu k tomu, aby mohla být považována podmínka nemožnosti ochrany vlastní země za splněnou; v případě tvrzení žadatele, že mu vlastní země nebyla schopná poskytnout ochranu, musí správní orgán toto tvrzení zvážit a případně vyvrátit na základě relevantních informací a zpráv o zemi původu), dále na rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2007, sp. zn. 4 Azs 146/2006 (podle kterého jako důvod pro neudělení azylu nemůže obstát argument, že žadatel nepožádal o pomoc orgány v zemi původu a nevyčerpal tak veškeré právní prostředky), a dále na rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2019, č. j. 8 Azs 27/2019-52 (podle kterého by neměl být čas podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany stěžovateli sám o sobě k tíži a správní orgán z tohoto důvodu nemůže posuzovat žádost a priori jako účelovou k legalizaci pobytu).

7. Žalobce závěrem shrnul, že žalovaný nezákonně zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce a zároveň nepřihlédl ke všemu, co žalobce v řízení tvrdil nebo vyšlo najevo. Proto nezjistil skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu.
8. Vzhledem k výše uvedenému žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že neshledává oprávněnost žalobních námitek, když tyto ani neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný plně odkázal na písemnosti založené ve správním spise a na napadené rozhodnutí. Při vydání napadeného rozhodnutí žalovaný postupoval plně v souladu se zákonem o azylu a správním řádem. Zjistil skutečný stav a přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelným a dostatečným způsobem odůvodněno. Žalobní námitky považuje za liché, a to zejména v tom ohledu, že údajně podle nich není Gruzie ve vztahu k žalobci bezpečnou zemí původu. Nepravdivé je rovněž tvrzení žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a nedostatečném množství relevantních informačních zdrojů.
10. Žalobce svoji vlast neopustil na základě žádného z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu a ani jeho obavy z návratu do Gruzie nelze považovat za opodstatněné ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu. Země původu žalobce splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu ve smyslu zákona o azylu. Z výpovědi žalobce ve správním řízení a ani z obsahu správní žaloby nebylo zjištěno, že by v případě žalobce tento předpoklad neplatil. Je to právě žalobce, který musí vyvrátit, že v jeho případě nelze Gruzii považovat vůči němu za bezpečnou zemi původu; tuto vyvratitelnou domněnku však žalobce nevyvrátil. Žalobce neprokázal, že by návrat do Gruzie nebyl pro něho bezpečný ve smyslu důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem.

11. Důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla jeho obava z jednání bratrance bývalé družky, který mu údajně vyhrožoval, že mu fyzicky ublíží a rovněž vyhrožoval rodině žalobce. I přes rozbitou hlavu po pokusu o smír se žalobce nenechal ošetřit v nemocnici.
12. Podle žalovaného lze v případě žalobce považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu, přičemž žalobce má možnost využít v případě jakýchkoliv problémů v zemi původu ochrany kompetentních orgánů. Ostatně žalobce při pohovoru upřesnil, že této možnosti jeho rodina využila a požádala o policejní ochranu, která byla přítomna pohřbu matky žalobce. Vše proběhlo následně v pořádku a k žádnému incidentu nedošlo. Proto i žalobce mohl dle žalovaného využít této pomoci kompetentních státních orgánů, avšak toto neučinil. Nelze proto učinit závěr, že by mu příslušná ochrana nebyla v zemi původu poskytnuta.
13. Žalovaný také odmítl námitky žalobce týkající se údajné nedostatečnosti použitých informačních zdrojů o zemi původu žalobce. Tyto informační zdroje byly podle žalovaného zcela dostačující a lze na základě nich považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu vůči žalobci. Získané zdroje byly dostatečně aktuální a byly zpracovány na základě relevantních informačních zdrojů, které byly v užitých zprávách citovány. Dokument – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, duben 2019, nebyl založen pouze na vlastních úvahách správního orgánu. V závěru tohoto dokumentu je uveden soupis zdrojů, na základě nichž byla informace zpracována, přitom jde o uznávané a relevantní veřejně dostupné informace.
14. Žalovaný trvá na nedůvodnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a na správnosti napadeného rozhodnutí, přitom poukázal na to, že žalobce svoji žádost podal pouze účelově. Informace, jenž potvrzují, že Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu, jsou součástí správního spisu a žalobce s nimi byl seznámen dne 19. 2. 2020. V posuzované věci byly jednoznačně naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce jako zjevné nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Napadené rozhodnutí vycházelo z řádně zjištěného stavu a v podrobnostech žalovaný odkázal na obsah správního spisu.
15. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
17. Ve věci bylo správním orgánem rozhodnuto podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, z něž vyplývá, že jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
18. Z dikce výše citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že je-li daný stát na seznamu bezpečných zemí původu, je pak na žadateli o udělení mezinárodní ochrany, aby prokázal, že v jeho případě zemi původu nelze považovat za bezpečnou. V takovém případě záleží na prováděném pohovoru, kdy má žadatel nejlepší příležitost uvést rozhodné obavy a uvést k nim důkazy. Taková povinnost vyplývala i pro žalobce v nyní posuzovaném případě.

19. Krajský soud ze správního spisu k tomu zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 12. 2. 2020. Dále dne 17. 2. 2020 poskytl údaje k podané žádosti a sdělil, že se narodil ve městě Dušeti v tehdejší SSSR. Je gruzínské národnosti, dorozumí se gruzínským jazykem, vyznává pravoslavné křesťanství, nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl členem politické strany nebo hnutí, je svobodný a bezdětný, posledním místem bydliště ve vlasti bylo město Dušeti, vesnice Čirdilleliaant Kari. Poprvé z vlasti vycestoval letecky v červnu 2018 do Polska a v září 2018 se vrátil do Gruzie. Naposledy z vlasti vycestoval letecky v listopadu 2019 a na území ČR vstoupil dne 19. 11. 2019. V minulosti z evropských zemí pobýval pouze na území zmíněného Polska jako turista od června do září 2018. Víza nebo povolení k pobytu v jiných státech mu nebyla udělena a o mezinárodní ochranu dříve v ČR nebo v jiných státech nežádal. Nemá žádné zdravotní problémy. Jako důvod podané žádosti žalobce uvedl, že ve vlasti měl vztah s jednou ženou a její bratranec mu nyní vyhrožuje, že mu fyzicky ublíží. Jiné důvody neuvedl. Totožnost a státní příslušnost žalobce byla bez potíží prokázána cestovním dokladem Gruzie platným do 2. 4. 2028.
20. Dne 17. 2. 2020 byl s žalobcem dále proveden pohovor k jeho žádosti za přítomnosti tlumočnice z gruzínského jazyka. V rámci tohoto pohovoru žalobce do protokolu uvedl, že jeho problémy ve vlasti začaly koncem roku 2017, kvůli čemuž odjel i do Turecka. Z důvodu nedostatku prostředků se po týdnu vrátil, a ve vlasti měl opět problémy se zmíněným bratrancem bývalé přítelkyně. V červnu 2018 odjel do Polska za kamarády, a jelikož mu končil tříměsíční bezvízový pobyt, tak se v září 2018 vrátil do vlasti. Domníval se, že se situace uklidnila, proto nežádal o mezinárodní ochranu. Situace s bratrancem bývalé družky se vyvinula tak, že v roce 2017 žalobce začal žít s jednou ženou z vesnice, avšak její rodina se vztahem nesouhlasila. Pokaždé, když přítelkyni žalobce navštívil, rodina jí vyčítala tohoto partnera. Žalobce tedy chtěl, aby přítelkyně svoji rodinu přestala navštěvovat. Jakmile se to dozvěděl bratranec této družky, přijel k žalobci domů, sprostě mu nadával a svoji sestřenici odvezl k její rodině. Žalobce chtěl situaci uklidnit, proto uvedeného muže navštívil, ale došlo mezi nimi k fyzické potyčce. Žalobce se s družkou rozešel a odjel do Tbilisi. Zmíněný bratranec bývalé přítelkyně však následně začal nadávat rodině žalobce. Žalobce proto nechtěl zůstat v Gruzii, vyřídil si pas a poté, co si vydělal potřebné peníze, odjel do Polska. Po dobu vyřizování pasu se žalobce skrýval, aby bratranec bývalé družky nevěděl, že je doma. Po dobu pobytu žalobce v Polsku byl klid a rodině nebylo vyhrožováno. Avšak po návratu z Polska žil žalobce v domě své sestry, a jakmile to bratranec bývalé družky zjistil, začal opět nadávat rodině žalobce a vyhrožoval i sekerou. Matka žalobce věc oznámila policii a ta následně začala záležitost vyšetřovat. Žalobce neví, jak to celé skončilo, neboť koncem roku matka zemřela. Bratranec bývalé družky i nadále obtěžoval rodinu žalobce, proto se žalobce domluvil s devíti kamarády a dne 13. 12. 2018 odjel k zmíněnému bratranci bývalé družky domů. Tam došlo ke rvačce, žalobce měl rozbitou hlavu, avšak do nemocnice nešel. Při potyčce žalobci zmíněná osoba vyhrožovala fyzickou likvidací a následně ho hledala se zbraní. Proto si žalobce nelegálně opatřil pušku na svoji obranu. Jednoho dne žalobce zmíněného muže zahlédl na silnici, který po něm vystřelil, ale netrefil se. Žalobce odpověděl výstřelem do vzduchu, a aby bylo jasné, že je také ozbrojen. Následující den měla matka žalobce pohřeb a rodina požádala policii o ochranu. Jelikož tam policie přijela, k žádnému incidentu nedošlo. Po pohřbu odjel žalobce do Tbilisi a snažil se situaci s uvedeným mužem vyřešit přes kamaráda. Ke smíru nedošlo a zmíněný muž nadále vyhrožoval. Situaci nemělo smysl dále řešit, a proto se žalobce rozhodl odjet z vlasti.

Zmíněný muž je součástí gruzínského podsvětí, takže by to nemuselo skončit dobře. Žalobce dále k dotazům správního orgánu doplnil, že s uvedenými problémy se ve vlasti na nikoho s žádostí o pomoc neobrátil, protože se sám dopustil překročení zákona a nechtěl mít z tohoto důvodu nějaké problémy s policií. Jinak v Gruzii neměl žádné jiné potíže, a to ani kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Neměl také žádné problémy se státními nebo bezpečnostními orgány a nikdy nebyl trestně stíhán. K dotazu správního orgánu, zda zkoušel své problémy vyřešit přestěhováním na jiné místo ve vlasti, žalobce uvedl, že to zkoušel, ale jakmile se zmíněný muž dozvěděl, že je žalobce ve vlasti, začal vyhrožovat jeho rodině. Do ČR odcestoval za svým kamarádem a o mezinárodní ochranu požádal až nyní, neboť měl možnost zde pobývat tři měsíce v rámci bezvízového styku, čehož plně využil a o mezinárodní ochranu požádal až po této době. V EU žalobce nemá žádné rodinné příslušníky. V případě návratu do vlasti se obává toho, že by mu zmíněný muž mohl ublížit, nebo naopak on ublíží jemu. Na závěr pohovoru žalobce sdělil, že uvedl všechny důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu a nehodlá doplnit žádné další skutečnosti. Na podporu svých tvrzení nepředložil žádné doklady nebo jiné materiály. Protokol bez námitek následně podepsal.

21. Ve shodě s žalovaným krajský soud uvádí, že ve správním řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla údajná obava z jednání bratrance bývalé družky žalobce.
22. Jak již bylo výše citováno, ve věci bylo zcela po právu aplikováno ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu. Přitom bylo vycházeno z následujících skutečností. Žalobce je státním příslušníkem Gruzie, přičemž v souladu s § 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., ze dne 3. 12. 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, v rozhodném znění, ČR považuje Gruzii za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.
23. Při hodnocení věci bylo vycházeno z informací, které správní orgán shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, konkrétně z materiálů Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019, a dále také z výpovědi samotného žalobce. Uvedený materiál i protokol o výpovědi žalobce jsou součástí spisového materiálu, jenž byl předložen také k soudnímu přezkumu. Nutno také doplnit, že žalobci byla ve správním řízení dne 19. 2. 2020 dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout případně další podklady či vyjádřit námítky k získaným informacím a jejím zdrojům. Žalobce se s podklady seznámil, dodal, že v Gruzii se dějí i jiné věci, než jsou v podkladech uvedeny, přičemž člověk tam musí žít, aby je poznal, avšak nic konkrétního k tomuto sdělení neuvedl a žádné další doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhoval. Konkrétně sdělil, že nechce dodat žádné nové skutečnosti nebo informace.
24. K hodnocení Gruzie jako bezpečné země soud ve shodě s žalovaným uvádí, že zde obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Občané Gruzie nebo osoby bez státního občanství Gruzii neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Gruzie ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, a také dodržuje normy upravující účinné opravné prostředky a umožňuje činnost právnických osob, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv. Gruzie je

poloprezidentská republika, v jejím čele stojí prezidentka Salome Zebrašviliová od listopadu 2018 a dále premiér Bachtadze od června 2018. Pravidelně se konají parlamentní volby, poslední hodnocené se uskutečnily v říjnu 2016. Jak tyto parlamentní volby, tak i prezidentské volby v roce 2018 byly označeny za soutěživé a administrativně zvládnuté, a to i přes jisté problémy s transparentností a nekonzistentní aplikací volebního práva a současně velkého vlivu oligarchů na politiku. Civilní úřady udržují efektivní kontrolu nad bezpečnostními složkami, centrální vláda nemá pouze pod kontrolou separatistické regiony Abcházie a Jižní Osetie, které jsou závislé na Ruské federaci a vytvořily paralelní státní struktury. Jak již bylo shora uvedeno, v Gruzii obecně a soustavně nedochází k pronásledování podle čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/95/EU a ani k mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení, trestům či hrozbě z důvodu svévolného násilí. Právní předpisy Gruzie dostatečně upravují danou problematiku a jsou v nich implementovány všechny příslušné mezinárodní konvence a úmluvy. Ústava země garantuje základní práva a svobody, včetně svobody volného pohybu a zákazu mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Řadu reforem v oblasti politických a občanských práv nebo v ekonomice země přijala především v souvislosti s procesem vízové liberalizace s EU. Je však pravdou, že některé ze základních ústavních práv a svobod nejsou zaručena úřady dostatečně nebo rovnoměrně na území, např. jde o porušování soudní nezávislosti či nestrannosti, také porušování soukromí a násilí vůči LGBTI osobám. Z hodnoceného materiálu také vyplývá, že gruzínské zákony neumožňují udělit trest smrti za žádný trestný čin. Gruzínská vláda také spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) i s dalšími humanitárními organizacemi pro případ poskytování ochrany a pomoci vnitřně přesídleným osobám, uprchlíkům a dalším skupinám. Gruzie je členem OSN a přistoupila k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod. Asociační dohoda mezi EU a Gruzii byla podepsána v červnu 2014 a v září 2014 Gruzie vstoupila do zóny volného obchodu DCFTA. Bezvízový styk se zeměmi schengenského prostoru začal platit 28. 3. 2017. Gruzínští občané mohou podat případnou stížnost ke státnímu zastupitelství. Zneužitím pravomoci státních úřadů se zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Organizace Freedom House ve své zprávě Svoboda ve světě 2019 hodnotí Gruzii na sedmistupňové škále stupněm 3 v oblasti politických práv i občanských svobod (status „částečně svobodná“).

25. Na základě výše zjištěných informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, a také na základě výpovědi žalobce, lze v případě žalobce považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu.
26. K situaci žalobce je třeba uvést, že sám žalobce do protokolu uváděl, že v Gruzii neměl žádné problémy se státními či bezpečnostními orgány a nebyl nikdy trestně stíhán. Neměl také problémy ani kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Za jediný důvod svého odjezdu z vlasti označil výhrůžky ze strany bratrance bývalé družky. Nijak však neupřesnil, proč i přes ukončený vztah s bývalou družkou zjištěný její bratranec pokračoval ve výhrůžkách žalobci a jeho rodině. Jedná se buď o absurdní tvrzení, anebo žalobce neuvádí konkrétní pravý důvod této aktivity zmíněného muže. Také není zřejmé, proč výhrůžky rodině žalobce pokračují jen v případě, že se žalobce nachází ve vlasti, a když je mimo území Gruzie, pak má rodina žalobce údajně klid. Podle žalobce zmíněný bratranec bývalé družky obtěžoval jeho rodinu, žalobci vyhrožoval fyzickým násilím, a také mezi nimi došlo ke rvačce. Ve shodě s žalovaným je však třeba podotknout, že žalobce v uvedených souvislostech se nikdy

neobrátil na nikoho s žádostí o pomoc a svoji situaci neřešil prostřednictvím kompetentních státních orgánů ve své vlasti. Nevyužil žádnou z forem právní ochrany dostupné v jeho vlasti. Zde lze odkázat na judikaturu NSS, např. na jeho rozsudek ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. 6 Azs 8/2003, z něhož vyplývá, že *„Neučinil-li stěžovatel žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně“*.

27. Z výpovědi žalobce nelze dospět k závěru, že by byla příslušnými gruzínskými orgány odmítnuta ochrana jeho osoby, tedy že by stát nebyl schopen či ochoten žalobci poskytnout ochranu. Naopak pokud rodina žalobce v případě pohřbu jeho matky požádala policii o ochranu, tak jim dala bez problémů poskytnuta a k žádnému incidentu, jak sám žalobce uvedl, s uvedeným mužem nedošlo. Byla-li tedy policie požádána o pomoc, splnila svoji roli. Je třeba zdůraznit, že je nutno použít všechny dostupné prostředky vnitrostátní ochrany před tím, než nastoupí nástroje ochrany mezinárodní.
28. Podle rozsudku NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, platí, že *„žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy, než ostatním osobám v obdobném postavení. Obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“*.
29. Soud nemohl přisvědčit žalobním námitkám a k věci konstatuje, že žalovaný plně postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Ve věci byl zjištěn skutečný stav a správní orgán přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a dostatečným způsobem odůvodněno. Žalobci jednoznačně nelze přisvědčit v tom, že Gruzie ve vztahu k němu není bezpečnou zemí původu. Nelze přisvědčit ani tomu, že by žalovaný shromáždil nedostatečné množství relevantních informací o zemi původu žalobce nebo že by získané informace plynuly z nerelevantních zdrojů. Ostatně žalobce sám do protokolu po seznámení s podklady rozhodnutí nic nového neuvedl, žádné nové skutečnosti či informace, a ani nenavrl žádné doplnění podkladů pro rozhodnutí. Pokud byla zpráva o Gruzii – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019 vytvořena za účelem zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí, pak toto představuje zcela logický a správný postup. Soud nechápe, co tomuto postupu žalobce vytýká. Uvedený podklad skutečně osvědčuje, že Gruzie byla zařazena na seznam bezpečných zemí ve smyslu zákona o azylu. Pokud pak žalobce má na mysli, že nebyla zpracována podobná informace ohledně individuálního příkladu žalobce v zemi jeho původu, pak se s tímto postupem soud neztotožňuje. Ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu je právě na žadateli o udělení mezinárodní ochrany, aby prokázal, že v jeho případě stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze. To se však žalobci nepodařilo prokázat. Jím použitá tvrzení byla nedostatečná a poměrně nevěrohodná, a také ničím nedokládána. Nesvědčila ani o tom, že by příslušnými Gruzínskými orgány byla odmítnuta ochrana jeho osoby, a že by stát nebyl schopen či ochoten žalobci poskytnout ochranu. Pokud rodina žalobce požádala o ochranu v případě pohřbu žalobcovy matky, pak policie jim tuto ochranu poskytla a k žádnému incidentu nedošlo. Sám žalobce se však v souvislosti s incidenty se zmíněným mužem na nikoho s žádostí o pomoc neobracel a

svou situaci prostřednictvím státních orgánů ve své vlasti nijak neřešil. Nevyužil žádnou z forem právní ochrany, která by byla dostupná v jeho vlasti. Za těchto okolností nelze tvrdit, že by příslušné orgány v jeho vlasti nebyly schopny nebo ochotny mu potřebnou ochranu poskytnout. Žalobce také uváděl, že měl z incidentu se zmíněným mužem např. rozbitou hlavu, avšak do nemocnice nešel. Nikdy neuvedl, proč se tak stalo. Soud má za to, že žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze Gruzii za bezpečnou zemi původu považovat. Naopak soud za to, že v případě jakýkoliv problémů má žalobce v zemi původu možnost využít ochranu kompetentních orgánů. Z těchto důvodů lze považovat žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany za zjevně nedůvodnou vzhledem k naplnění podmínek uvedených v § 16 odst. 2 zákona o azylu a přisvědčit postupu žalovaného, kterým byla z těchto důvodů žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta.

30. S ohledem na uplatněné žalobní námitky soud ještě upřesňuje, že je to skutečně právě žalobce (a nikoliv žalovaný), který musí vyvrátit, že v jeho případě nelze Gruzii považovat vůči němu za bezpečnou zemi původu. Tuto jinak vyvratitelnou domněnku však v daném případě žalobce nevyvrátil. Žalobcem namítané dělené důkazní břemeno v případě aplikace § 16 odst. 2 zákona o azylu neuplatní, protože důkazní břemeno je v těchto případech vychýleno na stranu žalobce. Ten musí prokázat, že pro něho uvedený předpoklad o bezpečné zemi původu neplatí. To se však žalobci ve správním řízení a ani v podané žalobě prokázat nepodařilo. Z jeho tvrzení není zřejmé, že by jeho návrat do Gruzie nebyl pro něj bezpečný ve smyslu důvodů svědčících pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem. Bylo tedy především na žalobci, aby tvrdil takové skutečnosti, které by svědčily o jeho ohrožení v případě návratu do země původu ve smyslu § 12 a 14a zákona o azylu, a jenž by osvědčovaly právě to, že země jeho původu není z těchto důvodů bezpečnou zemí.
31. V případě žalobce naopak lze považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu, když žalobce má v případě jakýchkoliv problémů v zemi možnost využít ochrany kompetentních orgánů. Žalobce mohl využít pomoci kompetentních státních orgánů, což učinila jeho rodina v případě pohřbu jeho matky, avšak takové pomoci sám nevyužil. Na svoji obhajobu k tomu uvedl, že se sám dopustil překročení zákona a z těchto důvodů nechtěl mít s policií problémy.
32. Žalobce svoji vlast neopustil na základě žádného z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu, a ani jeho obavy z návratu do Gruzie nelze považovat za opodstatněné ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu. Bylo zjištěno, že Gruzie (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu [§ 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu], protože byla zařazena na seznam zemí, které ČR považuje za bezpečné země původu (viz § 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb.). Žalobce ve své výpovědi v rámci správního řízení a ani v podané žalobě neposkytl žádné indicie či tvrzení, na základě kterých by bylo zjištěno, že by předpoklad bezpečné země původu v případě Gruzie neplatil.
33. K údajné nerelevantnosti dokumentu – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu duben 2019 soud uvádí, že není pravdou, že by byl tento dokument založen na vlastních úvahách či na názorech pouze správního orgánu. V závěru dokumentu je popsán soupis zdrojů, na jejichž základě došlo ke zpracování podané informace, přičemž z tohoto přehledu zdrojů lze usoudit, že jde o uznávané a relevantní veřejně dostupné informace. Soud má za to, že použité informační zdroje byly pro závěr žalovaného o tom, že Gruzii lze vůči žalobci považovat za bezpečnou zemi původu, zcela dostačující a stále aktuální.

34. Vzhledem k tvrzením žalobce lze usuzovat na to, že žalobce podal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany spíše účelově, přičemž lze odkázat v tomto směru i na judikaturu NSS, konkrétně jeho rozsudek ze dne 18. 11. 2004, sp. zn. 7 Azs 117/2004, z něhož mj. vyplývá, že „*azylové řízení je zcela mimořádný institut sloužící k ochraně cizinců, kteří pocítují důvodnou obavu před pronásledováním v zemi původu. Prostřednictvím azylového řízení tak nelze žádat o legalizaci pobytu v České republice, neboť pro takový účel obsahuje právní řád České republiky jiné nástroje*“.
35. Dle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu. Rovněž se neposuzují skutečnosti svědčící o důvodech uvedených v § 12 a § 14a zákona o azylu.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud v Brně shledal žalobní námitky nedůvodnými, jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti, resp. jejich úhradu nepožadoval, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. dubna 2021

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. Z.